

РЕШЕНИЕ

№ 5281

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1821** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗППАМ № 19-0246-000333/25.11.2019 г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР-С., РУ-Б., с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, от ЗДвП., прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 8 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна, тъй като при издаването ѝ не е спазена законоустановената форма, като са нарушени и процесуалните правила. Моли се оспорената ЗППАМ да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - полицейски инспектор в ОДМВР-С., РУ-Б. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От същия е постъпило становище, в което прави възражение а прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.11.2019 г. в 10,40 часа, в .Л., по [улица]М. Р. Т. управлявал лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма [фирма], без да притежава валидно СУМПС.

За констатираното нарушение бил издаден АУАН серия ГА №

96862/24.11.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 19-0246-000333/25.11.2019 г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР-С., РУ-Б., с която на [фирма] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, от ЗДвП., прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 8 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените, с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП., оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че процесната ЗППАМ не съдържа фактическите основания, послужили за издаването ѝ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, процесната заповед е издадена въз основа на АУАН, като неговият номер е изрично посочен, т. е. налице е препращане към друг документ, предхождащ издаването на ЗППАМ.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

За принудителните административни мерки /ПАМ/ има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП., ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП. е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. В случая, е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена ЗППАМ.

Процесната ПАМ е наложена, на основание чл. 171, т. 2а, според който прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Съдът констатира, че в оспорената ЗППАМ не е посочена някоя от двете подточки на чл. 171, т. 2а от ЗДвП., но това не пречка правото на защита на наказаното лице, тъй като словесното описание на нарушението отговаря напълно на текст на чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП. Формалният пропуск на административнонаказващия орган да посочи подточката от нормата, послужила като основание за издаване на ЗППАМ, не е основание за отмяна на ЗППАМ, като незаконосъобразна, тъй като от съдържанието на заповедта е ясно какво е извършеното нарушение и каква е определената санкция за него, както и кое е наказаното лице.

Относно размера на наложената санкция, доколкото той е един и същ и в двете подточки на чл. 171, т. 2а от ЗДвП, непосочването на конкретна подточка не влияе върху законосъобразността на наложената санкция.

АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, имат доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в АУАН. При издаден АУАН, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а следва да издаде ЗППАМ.

С оглед характера на нарушението, наложената ПАМ за срок от 8 месеца е законосъобразна. Липсата на изрични мотиви относно срока на ПАМ не води до законосъобразност на ЗППАМ. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Административнонаказващият орган е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение. Неоснователни са направените от жалбоподателя възражения в тази насока.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ЗППАМ № 19-0246-000333/25.11.2019 г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР-С., РУ-Б., с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, от ЗДвП., прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 8 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: